

ת"פ 23302/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני בעצמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23302-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופט שמואל מלמד

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן שמיר

המאשימה

נגד

פלוני בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן

הנאשם

הכרעת דין

מצאתי לזכות את הנאשם מעובדות כתב האישום.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו שני אישומים. מדובר בבני זוג נשואים, שהיו במערכת נישואין קצרה. על פי עובדות האישום הראשון ביום 05.05.19 בשעה 22.45 לערך הביעה המתלוננת רצונה להתגרש מהנאשם. הנאשם החל לזרוק מוצרי מזון לחדר המדרגות, נטל מהמתלוננת כרטיס קניה ב"שופרסל" והורה לה לעזוב את הבית, תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה באמצעות ידיו אל מחוץ לבית וטרק את הדלת בפניה. בהמשך, דפקה המתלוננת על הדלת ודרשה את מפתחות הבית. בתגובה זרק הנאשם את בגדיה של המתלוננת לעבר חדר המדרגות ותקף אותה בכך שריסס לעבר פניה תרסיס שהכיל אקונומיקה שחדר לעיניה ופיה. באותן הנסיבות איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי היא יכולה להיות אישה כשרה ונאמנה ולהיות מלכה או שהוא יאמלל אותה ואת חייה, לא יתן לה גט לעולם, ירסס בתרסיס צבע אדום ויפיץ ברחבי העיר אשדוד כי היא אינה כשרה. בהמשך איים דרך חלון הבית כי אם לא תעזוב את המקום ירסס לה תרסיס פלפל בתוך עיניה.

על פי האישום השני ביום 18.04.19 על רקע ויכוח בין בני הזוג זרק הנאשם את בגדיה של המתלוננת לרצפה שבר שקע של מנורה ואיים בכך שאמר באם תמשיך לשוחח עמו ישפוך לה אקונומיקה על בגדיה.

הנאשם כפר בכתב האישום שטענת ההגנה שלו היא כי הוא לא נחקר על האישומים בהם הוא מואשם. בנסיבות אלו נשמעו ראיות בתיק.

דין והכרעה

עמוד 1

מטעם התביעה העידו השוטרים שהיו מעורבים בתיק. המתלוננת, ת"א (הגרוש של המתלוננת), ת' (ביתה של המתלוננת), ל"ו (אחותה של המתלוננת), ג"ו (גיסה של המתלוננת).

בפתח הדברים יאמר כי יש עדותה של המתלוננת היא עדות יחידה לאירועי התקיפה. כל יתר העדויות הן של אנשים שלהם סיפרה המתלוננת על האירועים ולא כעדי ראיה או שמיעה. המתלוננת העידה על עיקר האמור בכתב האישום. לעניין האישום הראשון קיימות שתי בעיות עם עדות המתלוננת לעניין הדחיפה לאחר ריענון אמרה בעדות ראשית המתלוננת "אני רואה שאמרתי שהוא הדף אותי, אבל אני לא זוכרת את זה בדיוק. אני זוכרת שרציתי להישאר בבית עד שיביא לי את המפתח. הוא לא הביא, והזמנתי משטרה ואבא שלו ירד והביא לי את המפתח." (עמוד 23 שורה 1).

קיימת סתירה נוספת בעדות המתלוננת לאירוע בשטח. בעוד באירוע בשטח טענה המתלוננת בפני השוטר כי הנאשם השפריץ לה אקונומיקה על הבגדים. בעוד בעדותה טענה כי הוא לא השפריץ אקונומיקה על הבגדים אלא רק בפניה כפי שנרשם בכתב האישום. (עמוד 30 שורה 19 לפרוטוקול).

לעניין האיומים בעדות הראשית המתלוננת לא זכרה את הדברים לאחר ריענון חזרה על הדברים בהודעתה במשטרה. (עמוד 23 שורה 8) בחקירה נגדית כאשר נשאלה על הדברים אמרה כי הוא לא קילל ולא גידף (החל מעמוד 29 לפרוטוקול). בעדותה של האחות ששמעה את האיום נאמר רק כי היא שמעה שהנאשם אמר "הוא גם איים עליה שיעשה לה שמועות באשדוד שהיא לא אישה כשרה ויעשה גרפטי על הבניין שהיא גרה." (עמוד 51 שורה 6 לפרוטוקול). אין זכר בגרסה זו לכך שיאמלל את חייה. באותו מעמד גיסה של המתלוננת שמע תוכן דברים אחר לגמרי "אם את לא לוקחת את הדברים שלך מפה אני מרסס עליך גז פלפל." (עמוד 56 שורה 25 לפרוטוקול). אני סבור כי אכן היה דין ודברים במקום שהתנהל בצורה צעקנית ולא מכבדת, הסתירות הללו נובעות מעצם ההתרחשות כאשר כל הצדדים סוברים. וכל אחד קלט את הדברים בחושי בצורה שונה. אולם בית המשפט אינו יכול לקבוע על סמך הסתירות את תוכן הדברים וככל שיש צורך לקבוע כי אכן היו איומים.

סתירות אלו הן סתירות שלו היו הקושי היחיד בתיק ניתן היה לבחון אותם על סמך כלל הראיות ולהחליט למה ניתן לתת משקל רב יותר ועל מה ניתן לבסס קביעות עובדתיות.

הקושי האמתי בתיק אינו מתרכז בסתירות בין העדים, אלא בשני מחדלי חקירה שלא ניתן להתגבר אליהם בהתנהלות המשטרה.

1. הקושי הראשון, קשור בכלל הראיה הטובה ביותר. העדר הבאת הראייה הטובה ביותר לפתחו של בית המשפט. במהלך כל הדיונים טענו המתלוננת ואחותה כי יש סרטונים של האירועים. המתלוננת חזרה מספר פעמים על הטענה כי קיימים סרטונים של האירועים והם הוגשו למשטרה. (ראו ע' 26 ש' 14, ע' 26 ש' 27, ע' 31 ש' 10 לפרוטוקול). גם אחותה של המתלוננת עמדה על קיומם של הקלטות האירועים (ע' 54 ש' 9 לפרוטוקול). בית המשפט יציין כי ת/4 עולה כי הטלפון של המתלוננת נתפס ונעשה בו חיפוש. השוטר ליאור כנפי רושם "היום חיפשתי בדיסק חומרים שהופק מהטלפון של המתלוננת כמו כן לא מצאתי שיחות ווטסאפ עם החשוד לפי מספר הפלאפון שלו וההקלטות שמצאתי לפי מספר שלו הן לא מהזמן הרלוונטי." נוכח האמור האחת מהשניים הוא, או, שהמתלוננת לא צילמה דבר ומדובר במידע שגוי שנמסר לבית המשפט. או, שהחיפוש בטלפון לא היה יעיל והחומר הרלוונטי למשפט לא הורד, נוכח התנהלות רשלנית. על פי דברי המתלוננת, מדובר בראיות שתיעדו את האירועים והיה מקום שהמשטרה תתפוס אותם ותעביר אותם לעיון בית המשפט. המתלוננת עומדת על כך שהעבירה את

ההקלטות למשטרה, היא אף טענה שבמהלך החקירה הראתה את הסרטונים לחוקרת שחקרה אותה. אולם, דבר לא הובא לעיון בית המשפט ומדובר בפגם קשה במסכת הראיות במיוחד על רקע העובדה כי מדובר בעדות יחידה. בנסיבות אלו אין לי אחרת מלקבוע כי מדובר במחדל חקירתי קשה.

2. הקושי השני, הוא קושי הרבה יותר עמוק ומהותי. הקשור בפגיעה בזכות הנאשם להתגונן. הנאשם לא נחקר במשטרה לגבי האישומים בהם הואשם במסגרת כתב האישום. על פי ת/1 הנאשם הגיע לתחנת המשטרה בשעה 00.45 ביום 06.05.19 הנאשם זוהה ע"י השוטר ונעצר. הנאשם מסר לשוטר כי הוא במצב פסיכוטי, השוטר הבחין כי אינו מדבר לעניין והציע לו להתפנות לבית חולים, הנאשם הסכים. הנאשם הגיע לבית החולים תל השומר, נבדק ושוחרר. נוכח העובדה כי הנאשם היה בחוסר שקט, הוזרקה לו זריקת הרגעה. על פי ת/6 עולה כי הנאשם הגיע לתחנת המשטרה בכוחות עצמו. השוטר יעקב גבאי ניגש לתא המעצר כדי לבחון את החשוד מצא כי הנאשם לא דיבר לעניין והיה בקריז. לכן נלקח לבית החולים תל השומר שם קיבל זריקה. לאחר חזרתו מבית החולים מציין השוטר גבאי כי "הזריקה הרדימה אותו ואין כרגע עם מי לתקשר ועל כן הוחלט על מעצרו של החשוד והבאתו בפני שופט".

בשעה 07.14 חוקר את הנאשם החוקר אלכסי סנדיק. החוקר מציין כי הנאשם שוכב על הרצפה ולא משתף פעולה ולכן הוא מחליט להפסיק לחקור אותו. אני סבור כי חקירה של חשוד שהוא שוכב על הרצפה היא אינה ראויה וודאית פוגעת פגיעה קשה בכבודו. ראוי לה ליחידה החוקרת להימנע מחקירות מהסוג הזה שפוגעות בכבודו של אדם.

בחקירה הנגדית השוטר סנדיק מציין בתשובתו "זו חקירה ראשונית בלבד. להזהיר ולהסביר במה הוא חשוד ולראות אם הוא מגיב או עונה ואם צריך טיפול. עובדה שאחרי זה טיפלו לו. לא זוכר את זה אבל בעיקרון זו חקירה של תורנות. אני חוקר תורן. לפי מה שכתבתי זו היתה חקירה ראשונית בלבד. לכן הפסקתי אותה כי הלא שיתף פעולה".

ראוי לציין כי במסגרת החקירה לא ניתנה לחשוד זכות היועצות למרות שבבית החולים הוא ביקש להיוועץ על פי האמור בת/1. בנוסף החקירה הייתה כה ראשונית שהיא התייחסה לתקיפה שלא ברור מהותה וזריקת קניות ובגדים שלא ברור כיצד הם מגלים עבירה של היזק לרכוש בזדון.

למשטרה ברור שמדובר בחקירה ראשונית, החוקר אף אומר זאת בעדותו בבית המשפט. הכשל במקרה הזה הוא עמוק יותר כיוון שהיחידה החוקרת יודעת מדוע הנאשם אינו מתקשר איתם לנוכח זריקת ההרגעה שקיבל קודם לכן. אולם היחידה החוקרת לא דואגת לחקור את הנאשם פעם נוספת. התיק מגיע לתביעות והתביעה שדואגת להגיש את כתב האישום לא מבקשת לבצע השלמת חקירה של חקירת הנאשם.

אני סבור כי מדובר בפגם שיוּרד לשורשו של ההליך. לא רק העובדה כי הנאשם לא נחקר כפי שמצופה בתיק כזה שיעשה. מדובר בנסיבות ייחודיות בתיק זה בו מדובר בחולה נפש שהמשטרה יודעת שהוא חולה נפש, שעה שהסירים שמגיעים מקבלים דיווח על כך מאשתו של הנאשם (ראו ת/1) בהמשך שהוא מגיע לתחנת המשטרה שוב מבינים השוטרים כי משהו לא בסדר עם הנאשם והם מסייעים לו לקבל טיפול תרופתי. הנאשם נחקר תחת השפעה תרופתית לכך מודעים השוטרים ומעבר לכך לא נעשה דבר. בנסיבות אלו אני סבור כי יש פגיעה קשה בכבודו של האדם. ההליך ההוגן הוא לא רק לצורך מציאת האשמה וגילוי האמת בדרך הוגנת. הליך הוגן הוא לצורך ניהול הליך מכבד שהמשטרה היא הגוף העיקרי בניהול החקירה. הפיקוח על החקירה שמצופה שיעשה מטעם התביעה לא מבוצע במקרה זה ובסופו של יום מתנהל הליך שיש בו פגם שורשי של פגיעה בהליך ההוגן. פגיעה בכבוד האדם במסגרת ההליך מהווה פגיעה

בכבוד המשטרה שמתנהלת בצורה לא ראויה שנראה שפוגעת בזכויות בסיסיות שמהוות את הוגנות וחוקיות ההליך.

אני מבקש לציין כי פסק דין זה לא יכול להוות דוגמא לפגיעה בזכויות נאשמים אם לא מתקיים הרכיב שיש בו לפגוע בכבודו של האדם שיש לו מוגבלות נפשית. אני מציין זאת כי יתכן מאד כי במידה והנאשם היה מכניס עצמו למצב שלא ניתן לחקור אותו וניתנת לו הזדמנות לתת תשובתו בבית המשפט והוא לא מנצל אותה, כפי שהיה במקרה הזה, יתכן מאד שהתוצאה הסופית של ההחלטה היה שונה לגמרי. אני סבור כי מדובר בתיק נקודתי שהמשטרה פעלה על דרך המחדל שלא יכול להביא לתוצאה הוגנת בהליך.

בהצטבר הנסיבות שאין אליהן מחלוקת שהן מחלת הנאשם, העובדה כי קיבל טיפול תרופתי שפגם בשיקול הדעת שלו, העדר חקירה ראויה, אי תיקון הפגם בכל השלבים עד להגשת כתב האישום. בנוסף מחדל החקירה שלא הובאו הסרטונים המעידים על ביצוע העבירה. העובדה כי התרשמתי מהמתלוננת שאכן עברה אירוע לא נעים, אולם נוכח סתירות הקיימות בגרסאות שהוצגו בפני איני יכול לקבוע את שארע בצורה ברורה אני מורה על זיכוי של הנאשם מכתב האישום.

ככל שקיים פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים, שאין לגביהם החלטה שיפוטית קודמת וככל שאין מניעה על פי דין, יוחזר הפקדון לידי הגורם שהפקידו.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"א, 10 מרץ 2021, במעמד הצדדים